

disse Spørgsmaal ved Overdragelse i levende Live, og iøvrigt kan det, som det ogsaa fremgaar af Kommissionens Undersøgelser, ikke antages, at man ved Arvelovgivning i nævneværdig Grad kan begrænse Landbrugets Gældsstiftelse. Under Hensyn hertil og til den Stilling, de enkelte Organisationer har taget til Udkastet, har Justitsministeriet anset det for rettest at lade Udkastets Kapitel 17 udgaa. Det skal i denne Forbindelse ogsaa fremhæves, at man i Sverige efter indgaaende Undersøgelser kom til det Resultat, at Ulemperne og de praktiske Vanskeligheder ved saadanne Regler overstiger de Fordele, som de eventuelt kunde antages at medføre for Landbruget, og selv om der ifølge Kommissionens Bemærkninger ganske vist i 1937 er udarbejdet et Udkast til særlige Regler til Modarbejdelse af for stor Gældsstiftelse indenfor Landbruget, herunder særlige Regler med Hensyn til Arv af Landejendomme, er dette Udkast ikke forelagt den svenske Rigsdag.

Med Hensyn til Oprettelse af Testamente vedrørende Landejendomme har Justitsministeriet derfor ment, at det burde have sit Forblivende ved den hidtil gældende Lovgivning paa dette Omraade, og Bestemmelse herom er optaget i denne Paragraf.

Fr. af 1769 § 5, 2. og 3. Pkt. og Fr. af 1837 § 11 om en særlig Adgang for Selvejerbønder til at diktere Testamente til Retsprotokollen foreslaas dog tillige med Be-

stemmelsen i Arveforordningens § 25, sidste Pkt., der opretholder disse Bestemmelser, ophævet, da der ikke længere er nogen Grund til at have særlige Regler om Oprettelsen af saadanne Testamenter.

Endvidere har man ment at burde ophæve den tidligere omtalte Forordning af 18. Juni 1777 angaaende særlige Arveregler for visse Landejendomme i Sønderjylland. Dommerne i Tønder, Løgumkloster, Toftlund og Rødding har meddelt Justitsministeriet, at denne gamle Forordning ikke anvendes og formentlig overhovedet ikke har været anvendt siden Genforeningen.

Til § 103.

Bestemmelsen svarer til Udkastets § 112, men er ændret som Følge af, at de særlige Regler om Landbrugsejendomme opretholdes. Herom henvises til Bemærkningerne til § 102. Danske Lov 5-2-11 og 5-2-53 er ligeledes ophævet, idet en til den sidstnævnte Bestemmelse svarende Regel er optaget i § 7, Stk. 2, og 5-2-11's Regel om herreløs Arv er afløst af Reglerne i Kapitel 17.

Endelig foreslaas nu ogsaa ophævet § 51 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning, hvorefter en af Parterne i et omstødeligt Ægteskab ikke arver den anden, saafremt Reglerne i ovennævnte Lovs § 50, Stk. 1 og 2, paa hans Begæring bringes til Anvendelse. Denne Regel er optaget i Forslagets § 56, Stk. 2.